

№ Φ 092.22/7247

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

**ΥΠΟΘΕΣΗ ΝΙΑΖΑΙ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ
ΚΑΤΑ ΕΛΛΑΔΑΣ**

(Προσφυγή αρ. 36673/13)

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

29 Οκτωβρίου 2015

Η απόφαση αυτή είναι οριστική. Μπορεί να επέλθουν ορισμένες αλλαγές ως προς τη μορφή.

Στην υπόθεση Niazai και λοιποί κατά Ελλάδας,

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Πρώτο Τμήμα), που συνεδρίασε σε Επιτροπή με την ακόλουθη σύνθεση:

Khanlar Hajiyeu, Πρόεδρο,

Julia Laffranque,

Λίνο-Αλέξανδρο Σισιλιάνο, δικαστές,

Και με τη σύμπραξη του Søren Nielsen, Γραμματέα Τμήματος,

Αφού διασκέφθηκε σε Συμβούλιο, στις 6 Οκτωβρίου 2015,

Εξέδωσε την παρούσα απόφαση, που υιοθετήθηκε την ημερομηνία αυτή:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση προέκυψε μετά από προσφυγή (προσφυγή αρ. 36673/13) που ασκήθηκε κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας καθόσον 25 υπήκοοι διαφόρων κρατών, των οποίων τα ονόματα και η υπηκοότητα αναφέρονται στο Παράρτημα («οι προσφεύγοντες») προσέφυγαν στο Δικαστήριο στις 4 Ιουνίου 2013 δυνάμει του άρθρου 34 της Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών («η Σύμβαση»).
2. Τους προσφεύγοντες εκπροσώπησαν οι Κ. Τσιτσελίκης και Α. Σπαθής, δικηγόροι Θεσσαλονίκης. Η Ελληνική Κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξουσίους της, τον κ. Κ.Γεωργιάδη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και την κ. Β. Στρουμπούλη, Δικαστική Αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Μολονότι ενημερώθηκαν για το δικαίωμά τους να συμμετάσχουν στη διαδικασία (άρθρα 36§1 της Σύμβασης και 44§1 του Κανονισμού) η Αλβανική και Τουρκική Κυβέρνηση δεν απάντησαν.
3. Στις 7 Απριλίου 2014, η προσφυγή κοινοποιήθηκε στην Κυβέρνηση.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ

I. ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΤΗΣ ΥΠΟ ΚΡΙΣΗ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

4. Οι προσφεύγοντες καταγγέλλουν τις συνθήκες κράτησής τους στις φυλακές Ιωαννίνων, καθώς και για ορισμένους εξ αυτών, τις συνθήκες της μεταγενέστερης κράτησής τους στις φυλακές Κέρκυρας.

5. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που δίνει η Κυβέρνηση, οι ακόλουθοι προσφεύγοντες μεταφέρθηκαν σε άλλη φυλακή: ο υπ' αρ. 2 προσφεύγων μεταφέρθηκε στις 5 Μαΐου 2014, ο υπ' αρ. 3 προσφεύγων στις 30 Απριλίου 2013 (στις φυλακές Κέρκυρας όπου εξακολουθεί να κρατείται), ο υπ' αρ. 4 προσφεύγων στις 25 Απριλίου 2013, ο υπ' αρ. 5 προσφεύγων στις 30 Απριλίου 2013 (στις φυλακές Κέρκυρας όπου κρατήθηκε έως τις 15 Αυγούστου 2014), ο υπ' αρ. 6 προσφεύγων στις 8 Μαΐου 2014, ο υπ' αρ. 8 προσφεύγων στις 11 Οκτωβρίου 2013, ο υπ' αρ. 10 προσφεύγων στις 31 Μαΐου 2013, ο υπ' αρ. 12 προσφεύγων στις 5 Ιουλίου 2013, ο υπ' αρ. 14 προσφεύγων στις 2 Μαΐου 2013 (στις φυλακές Κέρκυρας όπου κρατήθηκε ως τις 17 Ιουνίου 2013), ο υπ' αρ. 16 προσφεύγων στις 26 Απριλίου 2013, ο υπ' αρ. 17 προσφεύγων στις 30 Απριλίου 2013 (στις φυλακές Κέρκυρας όπου εξακολουθεί να κρατείται), ο υπ' αρ. 23 προσφεύγων στις 8 Ιουλίου 2013, ο υπ' αρ. 24 προσφεύγων στις 14 Νοεμβρίου 2013, ο υπ' αρ. 25 προσφεύγων στις 15 Νοεμβρίου 2013 και ο υπ' αρ. 26 προσφεύγων στις 15 Νοεμβρίου 2013.

6. Οι ακόλουθοι προσφεύγοντες αφέθηκαν ελεύθεροι: ο υπ' αρ. 1 προσφεύγων στις 9 Οκτωβρίου 2013, ο υπ' αρ. 9 προσφεύγων στις 15 Νοεμβρίου 2013, ο υπ' αρ. 13 προσφεύγων στις 18 Ιουνίου 2013, ο υπ' αρ. 15 προσφεύγων στις 17 Μαΐου 2013, ο υπ' αρ. 19 προσφεύγων στις 21 Οκτωβρίου 2013 και ο υπ' αρ. 21 προσφεύγων στις 19 Δεκεμβρίου 2013.

7. Οι λοιποί προσφεύγοντες εξακολουθούσαν να κρατούνται στις φυλακές Ιωαννίνων κατά την ημερομηνία κατάθεσης των παρατηρήσεων της Κυβέρνησης.

A. Οι συνθήκες κράτησης των προσφευγόντων όπως τις εκθέτουν οι ίδιοι

1. Όσον αφορά τις φυλακές Ιωαννίνων

8. Οι φυλακές Ιωαννίνων, με επίσημη χωρητικότητα ογδόντα πέντε άτομα, φιλοξενούσε στις αρχές του 2013 περίπου διακόσιους τριάντα κρατούμενους. Οι προσφεύγοντες είχαν τοποθετηθεί σε τέσσερις μεγάλους θαλάμους που φιλοξενούσαν

No Φ 092.22/7247

τριάντα δύο κρατούμενους ή, σε τέσσερις μικρότερους, που φιλοξενούσαν από οκτώ έως είκοσι. Στο διάδρομο που βρίσκεται μπροστά από τους μικρούς θαλάμους υπήρχαν ακόμη κρεβάτια για σαράντα πέντε κρατούμενους. Οι κρατούμενοι έμεναν στους θαλάμους δεκαεπτά ώρες την ημέρα και γευμάτιζαν στο κρεβάτι τους.

9. Ειδικότερα, οι προσφεύγοντες δίνουν τις ακόλουθες πληροφορίες σχετικά με το ποσοστό κάλυψης των κελιών και των θαλάμων στους οποίους διέμεναν: κελί 1 επιφάνειας 60 τ.μ.: 40 κρατούμενοι, κελί 2 επιφάνειας 35 τ.μ.: 30 κρατούμενοι, κελί 3 επιφάνειας 50 τ.μ. : 40 κρατούμενοι, κελί 4 επιφάνειας 35 τ.μ.: 28 κρατούμενοι (εκ των οποίων ορισμένοι στον διάδρομο), κελί 5 επιφάνειας 30 τ.μ.: 35 κρατούμενοι, κελί 6 επιφάνειας 15 τ.μ.: 8 κρατούμενοι, κελί 7 επιφάνειας 15 τ.μ.: 10 κρατούμενοι, κελί 8 επιφάνειας 25 τ.μ.: 13 έως 14 κρατούμενοι, κελί 9 επιφάνειας 30 τ.μ.: 10 κρατούμενοι, θάλαμος 1 επιφάνειας 50 τ.μ.: 28 κρατούμενοι (και 15 στον διάδρομο), θάλαμος 2 επιφάνειας 55 τ.μ.: 30 κρατούμενοι, θάλαμος 3 επιφάνειας 55 τ.μ.: 36 κρατούμενοι και θάλαμος 4 επιφάνειας 30 τ.μ.: 36 κρατούμενοι (εκ των οποίων 28 στον θάλαμο και 8 στον διάδρομο).

10. Τα στρώματα ήταν παλιά, χρησιμοποιημένα και με κοριούς. Ζεστό νερό υπήρχε μόνο δύο ώρες την ημέρα και δεν αρκούσε για διακόσια είκοσι άτομα. Η τροφή ήταν ανεπαρκής και δεν προσαρμοζόταν για τις ανάγκες των κρατουμένων που ήταν ασθενείς. Στους θαλάμους δεν υπήρχαν τραπέζια ούτε καρέκλες, ντουλάπες ή ελεύθερος χώρος. Οι ασθενείς και οι τοξικομανείς δεν κρατούνταν χωριστά από τους άλλους.

11. Δεν υπήρχε καμία δραστηριότητα ψυχαγωγίας και το προαύλιο της φυλακής δεν ενδεικνυόταν για τη σωματική άσκηση.

2. *Όσον αφορά τις φυλακές Κέρκυρας*

12. Η φυλακή είναι μία παλιά βρετανική φυλακή που χτίστηκε το 1830 και έχει ικανότητα φιλοξενίας 150 κρατουμένων. Τον Ιούνιο του 2013 φιλοξενούσε 330 κρατούμενους οι οποίοι ζούσαν σε συνθήκες ακραίου υπερπληθυσμού.

13. Η φυλακή αποτελείται από 10 διώροφες πτέρυγες. Κάθε πτέρυγα περιέχει 15 κελιά, καθένα επιφάνειας 5,3 τ.μ. στα οποία τοποθετούνται δύο έως τρεις κρατούμενοι. Συνεπώς, ο προσωπικός χώρος που αναλογούσε σε κάθε κρατούμενο,

όπως οι προσφεύγοντες ανέρχεται σε 1,5 τ.μ. Η τουαλέτα και ο νιπτήρας βρίσκονται στο κελί σε γειτονικό χώρο 2τ.μ. αλλά δεν υπάρχει πόρτα για να προστατεύει την ιδιωτικότητα των ενδιαφερομένων. Το ζεστό νερό και η θέρμανση δεν ήταν αρκετά. Η τροφή ήταν κακής ποιότητας και διανεμόταν σε μικρές ποσότητες.

Β. Οι συνθήκες κράτησης των προσφευγόντων όπως τις εκθέτει η Κυβέρνηση

14. Η Κυβέρνηση δεν υποβάλλει παρατηρήσεις όσον αφορά τις συνθήκες κράτησης των προσφευγόντων ούτε όσον αφορά τις φυλακές Ιωαννίνων ούτε όσον αφορά τις φυλακές Κέρκυρας.

II. ΤΟ ΟΙΚΕΙΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

15. Όσον αφορά το οικείο εθνικό δίκαιο και πρακτική, ισχύουν όσα αναφέρονται στην απόφαση *Χατζηβασιλειάδης κατά Ελλάδας* (αρ. 51618/12, §§17-21, 26 Νοεμβρίου 2013).

III. ΟΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

Όσον αφορά τις φυλακές Ιωαννίνων

16. Στην έκθεσή της της 5^{ης} Ιουλίου 2013 η οποία συντάχθηκε μετά την επίσκεψή της που έλαβε χώρα από 4 έως 16 Απριλίου 2013, η Επιτροπή για την πρόληψη των βασανιστηρίων ή των απάνθρωπων και εξευτελιστικών μεταχειρήσεων (CPT) ανέφερε τα ακόλουθα όσον αφορά τις φυλακές Ιωαννίνων.

17. Η φυλακή που χτίστηκε το 1968 φιλοξενεί κρατούμενους που έχουν καταδικαστεί σε ποινές κάτω των πέντε ετών ή υπόδικους. Με χωρητικότητα για 70 άτομα, φιλοξενούσε 232 κατά την ημερομηνία που έλαβε χώρα η επίσκεψη. Το 2010, ο αριθμός είχε μειωθεί σε 150, αλλά κατά μέσο όρο η φυλακή φιλοξενεί μεταξύ 200 και 250 άτομα, και κατά καιρούς έως 300. Η φυλακή αποτελείται από ένα μόνον κτίριο που έχει εννέα θαλάμους σε δύο ορόφους. Τέσσερις θάλαμοι επιφάνειας 50 τ.μ. φιλοξενούσαν, την ημέρα της επίσκεψης, 30 κρατούμενους έκαστος. Πέντε μικρότεροι θάλαμοι, στο ισόγειο, με επιφάνεια μεταξύ 15 τ.μ. και 32 τ.μ, φιλοξενούσαν από 8 έως 18 κρατούμενους. 176 κρατούμενοι είχαν τοποθετηθεί σε εννέα θαλάμους και οι υπόλοιποι 56 κοιμόντουσαν στους διαδρόμους, ενώ μερικοί

μοιράζονταν το κρεβάτι τους και ορισμένοι κοιμόντουσαν σε στρώματα στο πάτωμα. Υπήρχε απόλυτη έλλειψη ιδιωτικότητας για αυτούς που διέμεναν στους διαδρόμους.

18. Παρά τον υπερπληθυσμό, μεγάλα παράθυρα στους θαλάμους επέτρεπαν την κυκλοφορία του αέρα και το φυσικό φως. Το τεχνητό φως ήταν επαρκές. Οι τουαλέτες κάθε θαλάμου (συμπεριλαμβάναν δύο τουαλέτες, δύο ντους και δύο νιπτήρες) ήτανε με χωρίσματα μολονότι μερικές χρειαζόντουσαν συντήρηση και παρουσίαζαν μούχλα στην οροφή.

19. Εν συντομία, οι συνθήκες κράτησης στην φυλακή ήταν παρόμοιες με αυτές που περιγράφονται στην απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Σαμαράς και λοιποί κατά Ελλάδας* (αρ. 11463/09, 28 Φεβρουαρίου 2012).

20. Η φυλακή ήταν μολυσμένη με έντομα και ψείρες και οι συνθήκες υγιεινής δεν ήταν ικανοποιητικές. Οι κρατούμενοι παραπονέθηκαν επίσης στους εκπροσώπους της CPT ότι τα στρώματα και οι κουβέρτες που τους δίνονταν ήταν βρώμικες, πράγμα που οι τελευταίοι διαπίστωσαν και οι ίδιοι. Δεν τους δίδονταν είδη προσωπικής υγιεινής ή τους δίδονταν σε περιορισμένη ποσότητα, και έτσι οι κρατούμενοι υποχρεώνονταν να τα αγοράζουν οι ίδιοι στο ψιλικατζίδικο της φυλακής ή τους τα έφερναν φίλοι ή η οικογένεια κατά τις επισκέψεις τους.

21. Το πρόβλημα της έλλειψης ζεστού νερού ήταν ιδιαίτερα έντονο στην φυλακή και αποτελούσε σταθερά αιτία σύγκρουσης και βίας μεταξύ των κρατουμένων. Ζεστό νερό υπήρχε μόνον για είκοσι λεπτά και δεν αρκούσε για τον αριθμό των κρατουμένων.

22. Οι κρατούμενοι σε όλες τις ελληνικές φυλακές είναι ελεύθεροι να κυκλοφορούν στην φυλακή από 8.00 έως 12.00 και από 15.00 έως 21.00. Ωστόσο, στα Ιωάννινα, οι θάλαμοι ήταν ανοιχτοί όλη την ημέρα και όλη τη νύχτα γιατί διαφορετικά οι κρατούμενοι που κοιμόντουσαν στους διαδρόμους δεν θα είχαν πρόσβαση στις τουαλέτες που βρισκόντουσαν στους θαλάμους.

23. Σε έγγραφο που απηύθυνε ο Υπουργός Δικαιοσύνης στο Ελληνικό Κοινοβούλιο σχετικά με τη χωρητικότητα των φυλακών στην Ελλάδα και τον αριθμό των κρατουμένων σε κάθε φυλακή, αναφερόταν ότι οι φυλακές Ιωαννίνων είχαν χωρητικότητα 80 ατόμων και ότι την 1^η Απριλίου 2014, φιλοξενούσε 205.

B. Όσον αφορά τις φυλακές Κέρκυρας

24. Στις 10 Φεβρουαρίου 2014, εκπρόσωποι του πολιτικού κόμματος του Συ.ΡΙ.Ζ.Α. πραγματοποίησαν επίσκεψη στις φυλακές Κέρκυρας και ενημερώθηκαν από το Διευθυντή των φυλακών για τα προβλήματα λειτουργίας της και ιδίως τον υπερπληθυσμό (60 κρατούμενοι κοιμόντουσαν στο πάτωμα), την έλλειψη κατάλληλων ιατρικών υπηρεσιών και την ανεπαρκή χρηματοδότηση.

25. Στο προαναφερθέν έγγραφο που απηύθυνε ο Υπουργός Δικαιοσύνης στο Ελληνικό Κοινοβούλιο σχετικά με τη χωρητικότητα των φυλακών στην Ελλάδα και τον αριθμό των κρατουμένων ανά φυλακή, ο Υπουργός ανέφερε ότι οι φυλακές Κέρκυρας είχαν χωρητικότητα 160 άτομα και ότι την 1^η Απριλίου 2014 φιλοξενούσαν 313.

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ**I. ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΥΓΗ ΠΟΥ ΚΑΤΕΘΕΣΑΝ ΟΙ ΥΠ' ΑΡ. 4, 10, 15 ΚΑΙ 16 ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΝΤΕΣ**

26. Στις παρατηρήσεις τους που υπέβαλαν σε απάντηση των παρατηρήσεων της Κυβέρνησης, οι υπ' αρ. 4, 10, 15 και 16 προσφεύγοντες δήλωσαν ότι δεν προτίθενται να εμμείνουν στην την προσφυγή τους.

27. Το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του την παραίτηση αυτή και θεωρεί, σύμφωνα με το άρθρο 37§1 (α) της Σύμβασης, ότι δεν δικαιολογείται η συνέχιση της εξέτασης της προσφυγής λόγω απουσίας πραγματικών περιστατικών που αφορούν την τήρηση των δικαιωμάτων που προστατεύονται από τη Σύμβαση ή τα Πρωτόκολλά της.

28. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι σύμφωνα με το άρθρο 37§1 (α) της Σύμβασης, η υπόθεση πρέπει να διαγραφεί από το πινάκιο κατά το μέρος που ασκήθηκε από τους προαναφερθέντες προσφεύγοντες.

II. ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 3 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

29. Οι προσφεύγοντες παραπονούνται για τις συνθήκες κράτησής τους στις φυλακές Ιωαννίνων. Ορισμένοι από αυτούς παραπονούνται επίσης για την

μεταγενέστερη κράτησή τους στις φυλακές Κέρκυρας. Επικαλούνται παραβίαση του άρθρου 3 της Σύμβασης το οποίο ορίζει τα εξής:

«Ουδείς επιτρέπεται να υποβληθή εις βασάνους ούτε εις ποινάς ή μεταχειρίσιν απανθρώπων ή εξευτελιστικάς».

A. Επί του παραδεκτού

30. Η Κυβέρνηση επικαλείται τη νομολογία του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Χατζηβασιλειάδης κατά Ελλάδας* (αρ. 51618/12, 26 Νοεμβρίου 2013) και καλεί το Δικαστήριο να απορρίψει την παρούσα προσφυγή, κατά το μέρος που ασκήθηκε από τους υπ' αρ. 2, 3, 5, 6, 14 και 17 προσφεύγοντες, λόγω μη εξάντλησης των εθνικών ενδίκων μέσων. Οι προσφεύγοντες δεν κατέθεσαν προσφυγή ενώπιον του Συμβουλίου της Φυλακής η οποία προβλέπεται από το άρθρο 6 του Σωφρονιστικού Κώδικα ούτε την αγωγή αποζημίωσης του άρθρου 105 ΕισΝΑΚ.

31. Οι προσφεύγοντες αναφέρονται αφενός στη νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία τα προαναφερθέντα ένδικα μέσα δεν είναι πραγματικά (μεταξύ άλλων, *Κανάκης κατά Ελλάδας* (αρ. 2), αρ. 40146/11, §§86-90, 12 Δεκεμβρίου 2013, *Αθανασίου και λοιποί κατά Ελλάδας*, αρ. 36546/10, §71, 23 Οκτωβρίου 2014).

32. Αφετέρου, οι υπ' αρ. 3, 5, 14 και 17 προσφεύγοντες υπογραμμίζουν ότι καθώς μεταφέρθηκαν στις φυλακές Κέρκυρας, όπου οι συνθήκες κράτησης είναι παρόμοιες με αυτές των φυλακών Ιωαννίνων, η κράτησή τους αποτελεί διαρκή κατάσταση που δικαιολογεί την εξέταση του συνόλου της περιόδου κράτησής τους στα Ιωάννινα και την Κέρκυρα.

33. Η Κυβέρνηση απαντά ότι η μεταφορά κρατούμενου σε άλλη φυλακή διακόπτει τη διαρκή κατάσταση. Υπογραμμίζει επίσης ότι η αιτίαση που αφορά τις συνθήκες κράτησης στις φυλακές Κέρκυρας έπρεπε να είχε προβληθεί στο έντυπο της προσφυγής των προσφευγόντων και όχι για πρώτη φορά στις παρατηρήσεις αντίκρουσής τους.

34. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει τη νομολογία του σύμφωνα με την οποία, όσον αφορά την εξάντληση των ενδίκων μέσων, η κατάσταση μπορεί να είναι διαφορετική για ένα πρόσωπο που κρατήθηκε υπό συνθήκες που θεωρεί αντίθετες προς το άρθρο 3 της Σύμβασης και το οποίο προσφεύγει στο Δικαστήριο αφού αφέθηκε ελεύθερο και

No Φ 092.22/7247

για ένα άτομο που προσφεύγει στο Δικαστήριο ενόσω εξακολουθεί να κρατείται υπό τις συνθήκες που καταγγέλλει (προαναφερθείσα *Χατζηβασιλειάδης*, §30). Υπενθυμίζει επίσης ότι στην απόφασή του Α.Ζ. *κατά Ελλάδας*, (αρ. 53709/11, §§ 55-60, 13 Ιουνίου 2013) έκρινε ότι έπρεπε να εξεταστεί εάν ήταν δυνατόν να γίνει επίκληση των διατάξεων ενός νομοθετικού ή κανονιστικού κειμένου κατ' εφαρμογήν του άρθρου 105 ΕισΝΑΚ και εάν αυτές ήταν διατυπωμένες με όρους αρκούντως σαφείς και εγγυούνταν δικαιώματα «υποκειμενικά» (ibid. §32). Υπενθυμίζει τέλος ότι η μεταφορά ενός κρατουμένου από ένα χώρο κράτησης σε έναν άλλο διακόπτει καταρχήν, τη συνέχιση της κράτησης όσον αφορά τις συνθήκες αυτής και η προθεσμία έξι μηνών που προβλέπεται στο άρθρο 35 §1 της Σύμβασης, αρχίζει να τρέχει από την ημερομηνία μεταφοράς στο νέο χώρο κράτησης (*Novinsky κατά Ρωσίας*, (déc.), αρ. 11982/02, § 96, 6 Δεκεμβρίου 2007 · *Maltabar και Maltabar κατά Ρωσίας*, αρ. 6954/02, § 83, 29 Ιανουαρίου 2009 και *Κανάκης κατά Ελλάδας* (αρ.2), αρ.40146/11, § 92, 12 Δεκεμβρίου 2013). Εντούτοις, εάν οι συνθήκες κράτησης στη νέα φυλακή είναι κατ' ουσίαν οι ίδιες με αυτές που επικρατούσαν στην προηγούμενη φυλακή, το Δικαστήριο θεωρεί ότι υπάρχει διαρκής κατάσταση (*Βούρος και λοιποί κατά Ελλάδας*, αρ. 51653/12, 50753/11, 25032/12, 66616/12 και 67930/12, §§ 64-70, 12 Μαρτίου 2015).

35. Στην υπό κρίση υπόθεση, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η προσφυγή ασκήθηκε στις 4 Ιουνίου 2013. Την ημερομηνία αυτή, οι υπ' αρ. 2 και 6 προσφεύγοντες, οι οποίοι αφέθηκαν ελεύθεροι στις 5 και 8 Μαΐου 2014 αντίστοιχα, εξακολουθούσαν να κρατούνται στις φυλακές Ιωαννίνων. Οι δε υπ' αρ. 3, 5, 14 και 174 προσφεύγοντες κρατούνταν στις φυλακές Κέρκυρας, όπου μεταφέρθηκαν στις 30 Απριλίου 2013 (οι προσφεύγοντες υπ' αρ. 3, 5 και 17) και στις 2 Μαΐου 2013 (ο υπ' αρ. 14 προσφεύγων). Συνεπώς, όλοι οι προσφεύγοντες αυτοί εξακολουθούσαν να κρατούνται κατά την ημερομηνία ασκήσεως της προσφυγής τους.

36. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο θεωρεί ότι η αγωγή αποζημίωσης βάσει του άρθρου 105 ΕισΝΑΚ σε συνδυασμό με τα οικεία άρθρα του Σωφρονιστικού Κώδικα, και το άρθρο 3 της Σύμβασης που τυγχάνει άμεσης εφαρμογής στην εθνική έννομη τάξη, δεν αποτελούσε ένδικο μέσο που όφειλαν να ασκήσουν οι προσφεύγοντες. Όσον αφορά την προβλεπόμενη από το άρθρο 6 του Σωφρονιστικού

Κώδικα προσφυγή, η προσφυγή αυτή δεν θα είχε καμία χρησιμότητα στον βαθμό που οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι θίγονται προσωπικά από τις συνθήκες που επικρατούσαν στη φυλακή (*Παπακωνσταντίνου κατά Ελλάδας*, αρ. 50765/11, §51, 13 Νοεμβρίου 2014). Το Δικαστήριο απορρίπτει την ένσταση της Κυβέρνησης κατά το μέρος που αφορά τις γενικές συνθήκες κράτησης των υπ' αρ. 2 και 6 προσφευγόντων.

37. Όσον αφορά τους υπ' αρ. 3, 5, 14 και 17 προσφεύγοντες, το Δικαστήριο θεωρεί ότι η διαρκής κατάσταση της κράτησής τους συνδέεται στενά με την ουσία της αιτίας που προβάλλουν οι προσφεύγοντες αυτές στο πεδίο του άρθρου 3 της Σύμβασης, και αποφασίζει να εξετάσει επί της ουσίας εάν υπήρξε τροποποίηση στις συνθήκες κράτησής τους όταν μεταφέρθηκαν στις φυλακές Κέρκυρας. Η απάντηση στο ερώτημα αυτό εξαρτάται στην πραγματικότητα από τα συμπεράσματα του Δικαστηρίου σχετικά με τις συνθήκες που επικρατούσαν στην φυλακή Ιωαννίνων (*F.H. κατά Ελλάδας*, αρ. 78456/11, §94, 31 Ιουλίου 2014).

38. Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η προσφυγή, κατά το μέρος που αφορά τους υπ' αρ. 1 έως 3, 5 έως 9, 11 έως 14 και 17 έως 26 προσφεύγοντες, δεν είναι προδήλως αβάσιμη υπό την έννοια του άρθρου 35§3 (α) της Σύμβασης και ότι δεν αντίκειται σε κανέναν άλλο λόγο απαραδέκτου. Επομένως, την κηρύσσει παραδεκτή.

B. Επί της ουσίας

39. Όσον αφορά τις συνθήκες κράτησης στις φυλακές Ιωαννίνων, οι προσφεύγοντες επαναλαμβάνουν ότι είχαν τοποθετηθεί σε κελιά όπου ο προσωπικός χώρος που τους αναλογούσε ήταν μικρότερος των 2 τ.μ. Καταγγέλλουν επίσης την έλλειψη ζεστού νερού και θέρμανσης.

40. Όσον αφορά τις συνθήκες κράτησης στις φυλακές Κέρκυρας, οι εν λόγω κρατούμενοι υποστηρίζουν ότι μοιραζόντουσαν με ένα ή άλλα δύο άτομα κελιά επιφάνειας 5 τ.μ.

41. Στις αρχικές της παρατηρήσεις που υπέβαλε στο Δικαστήριο στις 20 Οκτωβρίου 2014 η Κυβέρνηση δεν πρόβαλε επιχειρήματα ως προς το βάσιμο της προσφυγής. Απλώς ανέφερε ότι επιθυμούσε φιλικό διακανονισμό με τους προσφεύγοντες έναντι των οποίων δεν επικαλέστηκε το απαράδεκτο της προσφυγής λόγω μη εξάντλησης των εθνικών ενδίκων μέσων. Μετά την αποτυχία της απόπειρας

φιλικού διακανονισμού, η Κυβέρνηση δεν κατέθεσε παρατηρήσεις ως προς το βάσιμο της προσφυγής, τόσον όσον αφορά τις συνθήκες κράτησης στα Ιωάννινα όσο και στην Κέρκυρα ούτε αυτοτελώς ούτε με τις παρατηρήσεις επί της δίκαιης ικανοποίησης.

42. Όσον αφορά τις υλικές συνθήκες της κράτησης και ιδίως τον υπερπληθυσμό των φυλακών, το Δικαστήριο παραπέμπει στις αρχές που συνάγονται από τη νομολογία του όπως επαναλαμβάνονται στις αποφάσεις του *Ananyev και λοιποί* (προαναφερθείσα, §§ 139 έως 159) και *Τζαμάλης και λοιποί κατά Ελλάδα* (αρ. 15894/09, §§38-40, 4 Δεκεμβρίου 2012). Υπενθυμίζει επίσης ότι όταν ο υπερπληθυσμός των φυλακών φτάσει σε ορισμένο σημείο, η έλλειψη χώρου σε ένα σωφρονιστικό κατάστημα μπορεί να αποτελέσει το κύριο στοιχείο που πρέπει να ληφθεί υπόψη προκειμένου να εκτιμηθεί εάν μια συγκεκριμένη κατάσταση είναι σύμφωνη με το άρθρο 3 της Σύμβασης (βλ. υπ' αυτή την έννοια, *Karalevicius κατά Λιθουανίας*, αρ. 53254/99, 7 Απριλίου 2005).

43. Όσον αφορά ειδικότερα αυτόν τον τελευταίο παράγοντα, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι οσάκις έχει αντιμετωπίσει περιπτώσεις ολοφάνερου υπερπληθυσμού, έκρινε ότι το στοιχείο αυτό, από μόνο του, μπορεί να ήταν αρκετό για να συμπεράνει το Δικαστήριο την παραβίαση του άρθρου 3 της Σύμβασης. Κατά κανόνα, επρόκειτο για περιπτώσεις που ο προσωπικός χώρος που αναλογούσε σε προσφεύγοντα ήταν μικρότερος των 3 τ.μ. (*Kantyreva κατά Ρωσίας*, αρ. 37213/02, §§ 50-51, 21 Ιουνίου 2007, *Andreï Frolov κατά Ρωσίας*, αρ. 205/02, §§ 47-49, 29 Μαρτίου 2007, *Kadiķis κατά Λεττονίας*, αρ. 62393/00, § 55, 4 Μαΐου 2006, *Melnik κατά Ουκρανίας*, αρ. 72286/01, § 102, 28 Μαρτίου 2006 και, *a contrario*, *Muršić κατά Κροατίας*, αρ. 7334/13, 12 Μαρτίου 2015). Αντίθετα όταν η έλλειψη χώρου δεν ήταν τόσο ολοφάνερη, το Δικαστήριο έλαβε υπόψη του άλλες πτυχές σχετικά με τις υλικές συνθήκες κράτησης προκειμένου να εκτιμήσει εάν η συγκεκριμένη κατάσταση ήταν σύμφωνη με το άρθρο 3 της Σύμβασης. Έτσι, ακόμη και σε περιπτώσεις που σε κάποιο προσφεύγοντα αναλογούσε σε ένα κελί μεγαλύτερος χώρος, μεταξύ 3 τ.μ. και 4τ.μ., το Δικαστήριο έκρινε εν τούτοις ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 3 αφού έλαβε υπόψη του τη στενότητα σε συνδυασμό για παράδειγμα με την αποδεδειγμένη έλλειψη εξαερισμού και κατάλληλου φωτισμού (*Vlassov κατά Ρωσίας*, αρ. 78146/01, § 84, 12 Ιουνίου 2008, *Babouchkine κατά Ρωσίας*, αρ. 67253/01, § 44, 18 Οκτωβρίου

2007, *Trepachkine κατά Ρωσίας*, αρ.36898/03, §94, 19 Ιουλίου 2007, και *Peers κατά Ελλάδας*, αρ. 28524/95, §§ 70-72, CEDH 2001-III).

44. Στην υπό κρίση υπόθεση, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι έχει ήδη συμπεράνει επανειλημμένως την παραβίαση του άρθρου 3 λόγω συνθηκών κράτησης στις φυλακές Ιωαννίνων (*Νησιώτης κατά Ελλάδας*, αρ. 34704/08, 10 Φεβρουαρίου 2011 · *Ταγκατίδης και λοιποί κατά Ελλάδας*, αρ. 2889/09, 11 Οκτωβρίου 2011 · προαναφερθείσα *Σαμαράς και λοιποί*, προαναφερθείσα *Τζαμάλης και λοιποί*). Σε αυτό προστίθενται οι διαπιστώσεις της CPT στην έκθεσή της της 5ης Ιουλίου 2013 (ανωτέρω παράγραφοι 16-22), όσον αφορά ιδίως τον υπερπληθυσμό στις φυλακές αυτές, καθώς και το συμπέρασμα της σύμφωνα με το οποίο οι γενικότερες συνθήκες κράτησης δεν άλλαξαν από την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Σαμαράς και λοιποί* (προαναφερθείσα). Τέλος, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι την 1^η Απριλίου 2014, οι εν λόγω φυλακές φιλοξενούσαν 205 κρατούμενους (βλ. ανωτέρω §23).

45. Συνεπώς, το Δικαστήριο θεωρεί ότι δεν υπάρχει λόγος να διαφοροποιηθεί στην παρούσα υπόθεση από τα συμπεράσματά του στις προαναφερθείσες αποφάσεις. Εάν, σύμφωνα με τους ίδιους τους προσφεύγοντες, στο κελλί αρ. 9 αναλογούσαν ακριβώς 3 τ.μ. σε κάθε κρατούμενο, οι άλλες συνθήκες κράτησης οδηγούν στο συμπέρασμα της παραβίασης.

46. Όσον αφορά τις φυλακές Κέρκυρας, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι στην απόφαση *Lutanyuk κατά Ελλάδας* (αρ. 60362/13, 25 Ιουνίου 2015), έκρινε ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 3 λόγω των συνθηκών κράτησης, βασιζόμενο ιδίως στον υπερπληθυσμό που επικρατούσε στις εν λόγω φυλακές. Στην υπόθεση αυτή, το Δικαστήριο έλαβε υπόψη του τις δηλώσεις της ίδιας της Κυβέρνησης σύμφωνα με τις οποίες η φυλακή είχε υπερβεί τη χωρητικότητά της και ότι δύο ή τρεις κρατούμενοι μοιραζόντουσαν κελιά 5,5 τ.μ. όπου υπήρχε ένα τραπέζι, δύο καρέκλες και μια τηλεόραση και όπου υπήρχε επίσης μια τουαλέτα, ένα ντους και ένας νιπτήρας σε πρόσθετο χώρο 2,5 τ.μ. Συμπέρανε τότε ότι κατά το μεγαλύτερο διάστημα, ο προσφεύγων κρατούνταν με δύο άλλα άτομα και δεν είχε παρά προσωπικό χώρο 1,8 τ.μ. Ακόμη και όταν υπήρχαν μόνον δύο κρατούμενοι, ο προσωπικός χώρος καθενός δεν υπερέβαινε τα 2,75 τ.μ.

No Φ 092.22/7247

47. Το Δικαστήριο επισημαίνει επίσης ότι στο έγγραφο που απηύθυνε το Υπουργείο Δικαιοσύνης στο Ελληνικό Κοινοβούλιο και το οποίο αφορούσε τη χωρητικότητα των φυλακών στην Ελλάδα και τον αριθμό των κρατουμένων σε κάθε φυλακή, το Υπουργείο ανέφερε ότι οι φυλακές Κέρκυρας είχαν χωρητικότητα για 160 άτομα και ότι την 1^η Απριλίου 2014, φιλοξενούσαν 313 (βλ. ανωτ. §25). Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο θεωρεί ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να διαφοροποιηθεί στην υπό κρίση υπόθεση από τις διαπιστώσεις του στην προαναφερθείσα απόφαση *Lutanyuk*.

48. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι το πρόβλημα του υπερπληθυσμού, στο οποίο βασίζεται η διαπίστωση της παραβίασης του άρθρου 3 όσον αφορά τις φυλακές Ιωαννίνων, ήταν επίσης ολοφάνερο στις φυλακές Κέρκυρας όπου υπ' αρ. 3, 5, 14 και 17 προσφεύγοντες διέμεναν πάνω από δύο χρόνια (προαναφερθείσα *Lutanyuk*, §40).

49. Κατόπιν των ανωτέρω, το Δικαστήριο θεωρεί ότι οι προσφεύγοντες κρατήθηκαν υπό συνθήκες ασύμβατες προς το άρθρο 3 της Σύμβασης και οι οποίες απετέλεσαν εξευτελιστική μεταχείριση γι αυτούς. Επομένως, απορρίπτει την ένσταση της Κυβέρνησης σχετικά με του προσφεύγοντες υπ' αρ. 3, 5, 14 και 17 και συμπεραίνει ότι υπήρξε παραβίαση της διάταξης αυτής ως προς τους προσφεύγοντες υπ' αρ. 1 έως 3, 5 έως 9, 11 έως 14 και 17 έως 26.

III. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

50. Κατά το άρθρο 41 της Σύμβασης

«Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της, και αν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει παρά μόνο ατελή εξάλειψη των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εφόσον είναι αναγκαίο, στον παθόντα δίκαιη ικανοποίηση.»

A. Ζημία

51. Οι προσφεύγοντες ζητούν διάφορα ποσά, ανάλογα με τη διάρκεια της κράτησής τους, λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστησαν, ήτοι : ο προσφεύγων υπ' αρ. 1 : 7 000 ευρώ (10 μήνες) · ο προσφεύγων υπ' αρ. 2 : 20 000 ευρώ (36 μήνες) · ο προσφεύγων υπ' αρ. 3 : 20 000 ευρώ (40 μήνες) · ο προσφεύγων υπ' αρ. 5 : 15 000 ευρώ (34 μήνες) · ο προσφεύγων υπ' αρ. 6 : 15 000 ευρώ (22 μήνες) · ο προσφεύγων

No Φ 092.22/7247

υπ' αρ.7 : 20 000 ευρώ (40 μήνες) · ο προσφεύγων υπ' αρ. 8 : 15 000 ευρώ (22 μήνες) · ο προσφεύγων υπ' αρ. 9 : 10 000 ευρώ (16 μήνες) · ο προσφεύγων υπ' αρ. 11 : 20 000 ευρώ (36 μήνες) · ο προσφεύγων υπ' αρ. 12 : 12 000 ευρώ (18 μήνες) · ο προσφεύγων υπ' αρ. 13 : 8 000 ευρώ (11 μήνες) · ο προσφεύγων υπ' αρ. 14 : 10 000 ευρώ (19 μήνες) · ο προσφεύγων υπ' αρ. 17 : 20 000 ευρώ (43 μήνες) · ο προσφεύγων υπ' αρ. 18 : 15 000 ευρώ (29 μήνες) · ο προσφεύγων υπ' αρ. 19 : 15 000 ευρώ (23 μήνες) · ο προσφεύγων υπ' αρ. 20 : 20 000 ευρώ (36 μήνες) · ο προσφεύγων υπ' αρ. 21 : 25 000 ευρώ (48 μήνες) · ο προσφεύγων υπ' αρ. 22 : 20 000 ευρώ (35 μήνες) · ο προσφεύγων υπ' αρ. 23 : 8 000 ευρώ (12 μήνες) · ο προσφεύγων υπ' αρ. 24 : 10 000 ευρώ (19 μήνες) · ο προσφεύγων υπ' αρ. 25 : 10 000 ευρώ (19 μήνες) · ο προσφεύγων υπ' αρ. 26 : 10 000 ευρώ (19 μήνες). Τέλος, ζητούν τα ποσά αυτά να κατατεθούν στον τραπεζικό λογαριασμό των δικηγόρων τους.

52. Η Κυβέρνηση θεωρεί ότι τα αιτούμενα ποσά είναι υπερβολικά. Όσον αφορά τους προσφεύγοντες υπ' αρ. 3, 5, 14 και 17, θεωρεί ότι η διαπίστωση της παραβίασης θα αποτελούσε επαρκή ικανοποίηση. Όσον αφορά τους άλλους προσφεύγοντες, προτείνει να τους καταβληθούν διάφορα ποσά μεταξύ 5.000 ευρώ και 9.000 ευρώ, ανάλογα με τη διάρκεια της κράτησης κάθε προσφεύγοντος και αφού ληφθεί υπόψη το ότι οι προσφεύγοντες αυτοί εργάστηκαν στη φυλακή γεγονός που είχε ως συνέπεια να βρίσκονται εκτός των κελιών για μεγάλα χρονικά διαστήματα.

53. Το Δικαστήριο θεωρεί ότι συντρέχει λόγος να επιδικαστούν στους προσφεύγοντες τα ακόλουθα ποσά λόγω ηθικής βλάβης, τα οποία θα κατατεθούν στον τραπεζικό λογαριασμό των δικηγόρων τους (προαναφερθείσα απόφαση *Ταγγαλίδης και λοιποί κατά Ελλάδας*, §34) : στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 1 : 3 000 ευρώ · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 2 : 12 000 ευρώ · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 3 : 13 000 ευρώ · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 5 : 11 000 ευρώ · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 6 : 7 000 ευρώ · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 7 : 13 000 ευρώ · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 8 : 7 000 ευρώ · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 9 : 5 000 ευρώ · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 11 : 12 000 ευρώ · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 12 : 6 000 ευρώ · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 13 : 4 000 ευρώ · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 14 : 6 000 ευρώ · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 17 : 14 000 ευρώ · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 18 : 9 000 ευρώ · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 19 : 7 000 ευρώ · στον προσφεύγοντα

No Φ 092.22/7247

υπ' αρ. 20 : 12 000 ευρώ · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 21 : 16 000 ευρώ · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 22 : 11 000 ευρώ · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 23 : 4 000 ευρώ · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 24 : 6 000 ευρώ · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 25 : 6 000 ευρώ · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 26 : 6 000 ευρώ.

Β. Έξοδα και δικαστική δαπάνη

54. Οι προσφεύγοντες ζητούν επίσης 2.500 ευρώ για τα έξοδα και την ενώπιον του Δικαστηρίου δικαστική δαπάνη, τα οποία ζητούν να κατατεθούν στον τραπεζικό λογαριασμό των δικηγόρων τους. Αναφέρουν ότι έχουν κάνει συμφωνία με τους δικηγόρους τους σύμφωνα με την οποία η πληρωμή θα γίνει μετά το πέρας της ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασίας.

55. Η Κυβέρνηση υπογραμμίζει ότι οι προσφεύγοντες δεν συμμορφώθηκαν με την υποχρέωσή τους να υποβάλουν δικαιολογητικά που να επιτρέπουν να ελεγχθεί ο πραγματικός και εύλογος χαρακτήρας των αιτούμενων εξόδων και των αμοιβών που σε κάθε περίπτωση είναι υπερβολικά. Κατά την άποψη της Κυβέρνησης το ποσό των 1.000 ευρώ είναι ικανοποιητικό.

56. Το Δικαστήριο θεωρεί ότι έχει αποδειχθεί ότι οι προσφεύγοντες υπεβλήθησαν πράγματι στα έξοδα την καταβολή των οποίων αιτούνται καθόσον, ως πελάτες ανέλαβαν την νομική υποχρέωση να πληρώσουν τους εκπροσώπους τους σε συμφωνηθείσα βάση (βλ. *mutatis mutandis*, *Sanoma Uitgevers B.V. κατά Κάτω Χωρών*, αρ. 38224/03, § 110, 31 Μαρτίου 2009, και *M.S.S. κατά Βελγίου και Ελλάδας* [GC], αρ. 30696/09, § 414, 21 Ιανουαρίου 2011 και επίσης *Λογοθέτης και λοιποί κατά Ελλάδας*, αρ. 740/13, § 52, 25 Σεπτεμβρίου 2014). Κρίνει εύλογο να επιδικάσει από κοινού στους προσφεύγοντες το ποσό των 1.500 ευρώ για την αιτία αυτή, συν κάθε ποσό που μπορεί να οφείλεται ως φόρος (προαναφερθείσα *Σαμαράς κατά Ελλάδας*, §76), το οποίο θα καταβληθεί στον τραπεζικό λογαριασμό των δικηγόρων τους.

Γ. Τόκοι υπερημερίας

57. Το Δικαστήριο κρίνει ότι αρμόζει να υπολογισθούν οι τόκοι υπερημερίας επί του επιτοκίου διευκολύνσεως οριακού δανεισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τραπεζής, προσαυξημένου κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες.

No Φ 092.22/7247

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΟΜΟΦΩΝΑ,

1. Διαχωρίζει τις υποθέσεις των προσφευγόντων υπ' αρ. 4, 10, 15 και 16 από τις άλλες υποθέσεις, και τις διαγράφει από το πινάκιο,
2. Εξετάζει με την ουσία της υπόθεσης την ένσταση της Κυβέρνησης περί μη εξάντλησης των εθνικών ενδίκων μέσων ως προς τους προσφεύγοντες υπ' αρ. 3, 5, 14 και 17 και την απορρίπτει,
3. Κηρύσσει παραδεκτή την προσφυγή,
4. Αποφαίνεται ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 3 της Σύμβασης,
5. Αποφαίνεται

α) ότι το καθ' ου η προσφυγή Κράτος οφείλει να καταβάλει στους προσφεύγοντες εντός εντός τριών μηνών από την ημερομηνία που η απόφαση θα καταστεί οριστική σύμφωνα με το άρθρο 44 § 2 της Σύμβασης, τα ακόλουθα ποσά, τα οποία θα κατατεθούν απευθείας στον τραπεζικό λογαριασμό που θα υποδείξουν οι δικηγόροι τους:

i. στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 1 : τρεις χιλιάδες ευρώ (3 000 €) · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 2 : δώδεκα χιλιάδες ευρώ (12 000 €) · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 3 : δεκατρείς χιλιάδες ευρώ (13 000 €) · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 5 : έντεκα χιλιάδες ευρώ (11 000 €) · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 6 : επτά χιλιάδες ευρώ (7 000 €) · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 7 : δεκατρείς χιλιάδες ευρώ (13 000 €) · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 8 : επτά χιλιάδες ευρώ (7 000 €) · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 9 : πέντε χιλιάδες ευρώ (5 000 €) · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 11 : δώδεκα χιλιάδες ευρώ (12 000 €) · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 12 : έξι χιλιάδες ευρώ (6 000 €) · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 13 : τέσσερις χιλιάδες ευρώ (4 000 €) · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 14 : έξι χιλιάδες ευρώ (6 000 €) · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 17 : δεκατέσσερις χιλιάδες ευρώ (14 000 €) · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 18 : εννιά χιλιάδες ευρώ (9 000 €) · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 19 : επτά χιλιάδες ευρώ (7 000 €) · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 20 : δώδεκα χιλιάδες ευρώ (12 000 €) · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 21 : δεκαέξι χιλιάδες ευρώ (16 000 €) · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 22 : έντεκα χιλιάδες ευρώ (11 000 €) · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 23 : τέσσερις χιλιάδες

No Φ 092.22/7247

ευρώ (4 000 €) · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 24 : έξι χιλιάδες ευρώ (6 000 €) · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 25 : έξι χιλιάδες ευρώ (6 000 €) · στον προσφεύγοντα υπ' αρ. 26 : έξι χιλιάδες ευρώ (6 000 €) .

ii. 1 500€ (χίλια πεντακόσια ευρώ), από κοινού στους προσφεύγοντες, συν κάθε ποσό που μπορεί να οφείλεται ως φόρος από τους προσφεύγοντες, για έξοδα και δικαστική δαπάνη,

β) ότι από την εκπνοή της προθεσμίας αυτής και μέχρι την καταβολή, τα ποσά αυτά θα αυξάνονται με απλό τόκο με επιτόκιο ίσο προς το ισχύον κατ' αυτό το χρονικό διάστημα επιτόκιο διευκολύνσεως οριακού δανεισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, προσαυξημένο κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες

4. *Απορρίπτει* το αίτημα δίκαιης ικανοποίησης ως προς τα περαιτέρω.

Συντάχτηκε στα γαλλικά και κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 29 Οκτωβρίου 2015, σύμφωνα με το άρθρο 77§§2 και 3 του Κανονισμού του Δικαστηρίου

André Wampach

Γραμματέας

Khanlar Hajiyeu

Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

- 1) Rafit NIAZAI, Αφγανός υπήκοος, γεννηθείς στις 15 Μαΐου 1990
- 2) Jamal NAZARI, Αφγανός υπήκοος, γεννηθείς στις 17 Μαρτίου 1986
- 3) Tanjh ISLEYEN, Τούρκος υπήκοος, γεννηθείς στις 15 Μαρτίου 1988,
- 4) Mosab ADRA, Σύρος υπήκοος, γεννηθείς την 1^η Ιανουαρίου 1980
- 5) Nertil AGALLIU, Αλβανός υπήκοος, γεννηθείς στις 23 Μαΐου 1989
- 6) Διονύσιος ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, ελληνικής υπηκοότητας, γεννηθείς στις 3 Νοεμβρίου 1982
- 7) Γρηγόριος ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ, ελληνικής υπηκοότητας, γεννηθείς στις 18 Αυγούστου 1966
- 8) Alban HOXHAI, ελληνικής υπηκοότητας, γεννηθείς στις 13 Φεβρουαρίου 1987
- 9) Αναστάσιος ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ, ελληνικής υπηκοότητας, γεννηθείς στις 20 Νοεμβρίου 1989
- 10) Παναγιώτης ΤΣΕΡΓΑΣ, ελληνικής υπηκοότητας, γεννηθείς στις 15 Ιανουαρίου 1952
- 11) Χρήστος ΦΙΛΗΜΩΝ, ελληνικής υπηκοότητας, γεννηθείς στις 12 Οκτωβρίου 1969
- 12) Salam KHDER, Ιρακινός υπήκοος, γεννηθείς την 1^η Ιουλίου 1973
- 13) Ιωάννης ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗΣ, ελληνικής υπηκοότητας, γεννηθείς στις 22 Οκτωβρίου 1962
- 14) Laurent ARRANJAKOY, Αλβανός υπήκοος, γεννηθείς στις 3 Ιουνίου 1986
- 15) Πέτρος ΜΑΡΚΟΥΛΗΣ, ελληνικής υπηκοότητας, γεννηθείς στις 8 Ιανουαρίου 1984
- 16) Δημήτρης ΤΣΟΥΤΣΗΣ, ελληνικής υπηκοότητας, γεννηθείς στις 26 Φεβρουαρίου 1967

No Φ 092.22/7247

- 17) Sheme CEKAJ, Αλβανός υπήκοος, γεννηθείς στις 18 Μαρτίου 1964
- 18) Elio BENDAJ, Αλβανός υπήκοος, γεννηθείς στις 23 Νοεμβρίου 1986
- 19) Aldo PLASA, Αλβανός υπήκοος, γεννηθείς την 1^η Ιουλίου 1985
- 20) Θωμάς ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, de nationalité hellénique, né le 10 janvier 1963
- 21) Ηλίας ΤΣΙΠΟΓΙΑΝΝΗΣ, ελληνικής υπηκοότητας, γεννηθείς στις 27 Ιουλίου 1958
- 22) Γεώργιος ΦΟΥΝΤΑΣ, ελληνικής υπηκοότητας, γεννηθείς στις 22 Ιουλίου 1980
- 23) Σπυρίδων ΦΙΛΙΠΠΑΣ, ελληνικής υπηκοότητας, γεννηθείς στις 2 Ιουνίου 1976
- 24) Abdullah KHAN, Αφγανός υπήκοος, γεννηθείς την 1^η Σεπτεμβρίου 1982
- 25) Ferozshan KHAN, Αφγανός υπήκοος, γεννηθείς στις 12 Αυγούστου 1983
- 26) Yasin HENDER, Αφγανός υπήκοος, γεννηθείς στις 3 Ιουνίου 1987

Ακριβής μετάφραση από το συνημμένο έγγραφο

Η μεταφράστρια

Μαρία Καραμπάτσα